

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9C/166/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5915204159
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2015:5915204159.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a. s., , so sídlom Staré Grunty č. 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35717769, právne zastúpeného JUDr. Vratislavom Šteffekom, advokátom so sídlom kancelárie Nám. Martina Benku č. 6, 811 07 Bratislava, proti odporcovi: X. M., nar. XX.X.XXXX, bytom K.. F. XXXX/XX, XXX XX E., t.č. P. č. XXXX/XX, XXX XX E., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie sumy 277,55 eur s prísl.,

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 163,55 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 163,55 eur od 17.12.2014 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh zamietá.

Navrhovateľovi sa priznáva náhrada trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 2,95 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 13,56 eur, ktoré mu je odporca povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Vratislava Šteffeka, advokáta, a to do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 15.07.2015 sa navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 277,55 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 277,55 eur od 02.02.2014 až do zaplatenia, a súčasne mu nahradil trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku za návrh na začatie konania a z trov právneho zastúpenia. Po skutkovej a právnej stránke navrhovateľ návrh na začatie konania odôvodnil tým, že dňa 23.04.2013 bola medzi navrhovateľom a odporcom ako dlžníkom uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 420130985 na sumu 300,-eur za odplatu vo výške 114,-eur. Zmluvou sa odporca zaviazal celkovú čiastku vo výške 414,-eur uhradiť v 13-tich mesačných splátkach, a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 1,50 eur a ďalej v pravidelných 10-tich mesačných splátkach vo výške 40,95 eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bol veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak by sa zmluvné strany nedohodli inak. Prevzatie finančnej hotovosti potvrdil odporca podpisom zmluvy. Odporca celkovo ku dňu podania návrhu na začatie konania uhradil sumu 136,45 eur, pričom posledná uhradená suma vo výške 50,-eur bola uhradená dňa 11.04.2014. Vzhľadom na to, že odporca neplnil riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, navrhovateľ mu oznámil stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V predžalobnej upomienke zo dňa 28.11.2013 navrhovateľ upozornil odporcu na uplatnenie práva žiadať zaplatenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 12.12.2014 navrhovateľ

oznánil odporcovi, že celý dlh (zahrňujúci nesplatenú časť úveru a odplaty) sa stal splatným ku ňu 01.02.2014. Po zosplatnení záväzku bola uhradená suma vo výške 50,-eur. Ku dňu vypracovania návrhu na vydanie platobného rozkazu predstavovala dlžná suma výšku 277,55 eur a zodpovedá rozdielu medzi poskytnutým úverom spolu s odplatom v celkovej výške 414,-eur a čiastkou 136,45 eur, ktorá bola uhradená odporcom.

V súlade s § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa a právneho zástupcu navrhovateľa, ktorý mali doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané a svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili, pričom súhlasili s prejednaním veci bez ich prítomnosti.

Na pojednávaní zo dňa 28.09.2015 odporca potvrdil, že skutočnosti uvedené v návrhu na začatie konania sa v celom rozsahu zakladajú na pravde. On uzatvoril predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere a ako spotrebiteľ peniaze z úveru minul na osobnú spotrebu. Taktiež potvrdil, že on titulom predmetného úveru uhradil navrhovateľovi celkovo sumu 136,45 eur.

Súd okrem výsluchu odporcu vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v súdnom spise, a to fotokópiou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 420130985 zo dňa 23.04.2013 spolu s Obchodnými podmienkami navrhovateľa, fotokópiou predžalobnej upomienky - výzvou k úhrade dlžnej sumy zo dňa 28.11.2013 spolu s podacím hárkom preukazujúcim odoslanie predmetnej výzvy, ako aj fotokópiou oznámenia o zosplatnení záväzku zo dňa 12.12.2014 spolu s podacím hárkom č. EPH 03645597 preukazujúcim odoslanie predmetného oznámenia, pričom zistil a ustálil nasledovný skutkový a právny stav veci.

Dňa 23.04.2013 uzatvoril navrhovateľ v právnom postavení veriteľa s odporcom v právnom postavení dlžníka Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 420130985, na základe ktorej poskytol navrhovateľ odporcovi bezúčelový hotovostný spotrebiteľský úver vo výške 300,-eur, a ktorý sa odporca zaviazal splatiť celkovo v 13-tich mesačných splátkach, z toho prvých 3 splátkach po 1,50 eur a zvyšných desiatich splátkach po 40,95 eur s tým, že úver bol poskytnutý za celkový úrok vo výške 20 % z istiny. Za poskytnutý úver si navrhovateľ s odporcom dojednal súčasne odmenu vo výške 18 % z istiny. V predmetnej zmluve bola teda dojednaná celková odplata za poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 114,-eur. V obchodných podmienkach, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť predmetnej zmluvy je uvedený údaj o RPMN vo výške 67,70 % s tým, že v samotnej zmluve je uvedená priemerná RPMN 47,29 %. Pokiaľ ide o splatnosť jednotlivých splátok v zmysle predmetnej zmluvy sa prvá splátka stala splatnou 10. deň po uzatvorení predmetnej zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Odporca z predmetného úveru uhradil celkovo sumu 136,45 eur. S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou uzatvorenou podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z., pričom podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je svojím charakterom typovou zmluvou na predtlačenom formulári obsahujúcou zmluvné podmienky, ktorých obsah odporca ako spotrebiteľ nemohol pri jej uzavretí ovplyvniť. Na predmetný zmluvný vzťah je preto potrebné aplikovať všetky ustanovenia právnych predpisov obsahujúcich ochranu spotrebiteľa. Uvedený záver možno jednoznačne vyvodiť z účelu a poslania tzv. spotrebiteľského práva, ktoré je založené na základnom postuláte podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza k vzniku zmluvných vzťahov medzi týmito subjektmi, ako aj s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych predpisov na strane dodávateľa. V neposlednom rade je nerovné postavenie medzi týmito subjektmi dané aj možnosťou dodávateľa stanovovať zmluvné podmienky jednostranne, cestou formulárových zmlúv tak, ako to bolo v prejednávanej veci. S poukazom na zistený skutkový stav dospel súd k záveru, že uzavretím predmetnej úverovej zmluvy sa odporca ako spotrebiteľ v porovnaní s navrhovateľom ako dodávateľom ocitol v znevýhodnenom postavení, ktoré ho viedlo k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred navrhovateľom bez toho, aby mohol nejakým spôsobom ovplyvniť obsah týchto zmluvných podmienok. V rámci možností preskúmania obsahu predmetnej úverovej zmluvy z hľadiska spotrebiteľského práva zo strany súdu, sa súd v prvom rade zaoberal samotnou možnosťou preskúmania zmluvnej podmienky o výške zmluvných úrokov, ktorá je síce individuálne dohodnutým zmluvným dojednaním, avšak jedná sa o zmluvnú podmienku prezumovanú § 53 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, týkajúcu sa hlavného predmetu plnenia (dojednaná výška zmluvného úroku - poskytnutý úver), ktorá je jasne, určito a zrozumiteľne zmluvne vyjadrená. Znenie § 53 ods. 1 druhá

veta Občianskeho zákonníka (obsahujúce vyššie vymedzený výpočet zmluvných podmienok, ktoré nie sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami) je podľa názoru súdu potrebné vykladať v spojení s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.05.2014, ktorý je vo vzťahu k § 53 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka ustanovením špeciálnym, a ktorý obsahuje zákonný limit odplaty pri spotrebiteľských zmluvách, ktorých predmetom je poskytnutie finančných prostriedkov s tým, že táto odplata nesmie prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery. Z uvedeného potom vyplýva, že súd je oprávnený skúmať neprijateľnosť zmluvnej podmienky týkajúcej sa výšky úroku (odplaty za poskytnutý úver) bez ohľadu na to, že jedná o dojednanie prezumované § 53 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka. S poukazom na uvedené súd potom podrobil kontrole navrhovateľom v predmetnej zmluve uplatnený zmluvný úrok vo výške 20 % z istiny na 13 mesiacov, ako aj samotnú odmenu za poskytnutie úveru uplatnenú navrhovateľom vo výške 18 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov, keď s poukazom na § 53 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že dohoda o výške predmetného zmluvného úroku, ako aj samotnej odmeny za poskytnutie úveru nie je individuálne dojednaná zmluvná podmienka. Možno konštatovať, že uplatnený zmluvný úrok vo výške 20 % z istiny na 13 mesiacov (v prepočte 18,46 % na 12 mesiacov) sám osebe nedosahuje neprimerane vysokú výšku, avšak predmetný zmluvný úrok nemožno posudzovať izolovane od ďalšej navrhovateľom účtovanej odmeny za poskytnutie úveru vo výške 18 % z istiny na 13 mesiacov (t.j. v prepočte na 12 mesiacov predstavuje táto odmena 16,62 %), a preto podľa názoru súdu je uvedená odplata v rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.05.2014, a to s poukazom na neprimerane vysokú výšku odplaty (súčtu zmluvného úroku a odmeny za poskytnutie úveru), ktorá v prepočte na 12 mesiacov predstavuje výšku 35,08 %. Z prehľadu úrokových mier úverov mal súd preukázanú priemernú výšku úrokových sadzieb za spotrebiteľské úvery v trvaní od jedného do piatich rokov v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t.j. v apríli roku 2013 mala výšku 12,95 % ročne z čoho vyplýva, že navrhovateľ si v súdnej veci uplatňuje zmluvné úroky vo výške viac ako 2,7 krát vyššej (pri zohľadnení súčtu zmluvného úroku a dohodnutej odmeny za poskytnutie úveru požaduje navrhovateľ od odporcu odplatu vo výške 35,08 % z úverovej istiny) ako boli priemerné úrokové sadzby pri spotrebiteľských a ostatných úveroch v domácnosti a sú preto v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, keď súdu je síce zrejmé, že navrhovateľ pôsobí ako finančná inštitúcia na trhu nebankového sektora, s čím sú spojené vyššie riziká s menej náročným zabezpečením úverov, avšak podľa názoru súdu nemôžu byť tieto riziká premietnuté do viac ako 2,7 násobnej výšky odplaty za poskytnutý úver oproti úrokom stanovených bankami. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na závery aktuálnej judikatúry slovenských súdov, ktoré dospeli k rovnakému právnomu záveru už v prípade, keď úroky za poskytnuté úvery prevyšovali úroky za úvery poskytnuté bankami „iba 1,5 násobne“ (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/138/2012 zo dňa 07.05.2013). Súd súčasne poukazuje aj na ďalší nedostatok predmetnej zmluvy o úvere, keď v tejto zmluve absentuje údaj o RPMN. Pokiaľ je predmetný údaj uvedený v obchodných podmienkach navrhovateľa, súd s poukazom na ochranu spotrebiteľa konštatuje, že nie je možné pripustiť, aby údaj o RPMN, ktorý tvorí podstatnú náležitosť predmetnej zmluvy a s neuvedením ktorého právne predpisy spájajú následok, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov sa uvádzal, či už vo všeobecných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy, resp. v iných prílohách tejto zmluvy, keď takáto podstatná náležitosť by mala byť obsahovou náležitosťou samotnej zmluvy. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách totiž na rozdiel od napr. obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru. Obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách však nesmú slúžiť k tomu, aby do nich v často neprehľadnej (tak, ako to bolo v uvedenej veci) zložito formulovanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, a o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa zrejme uniknú. Neuvedenie RPMN v samotnej zmluve, ale v obchodných podmienkach rozhodne znemožnilo odporcovi ako spotrebiteľovi porovnať výšku RPMN, za ktorú mu bol poskytnutý predmetný úver s priemernou RPMN, ktorá v uvedenom čase predstavovala výšku 47,29 %, pričom RPMN za poskytnutý úver bola podstatne vyššia, t.j. vo výške 67,70 %. Z uvedeného postupu navrhovateľa, ktorému vzhľadom na rozsah informácie o RPMN nič nebránilo, aby tento údaj uviedol priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere, prípadne hneď vedľa priemernej RPMN tak, aby mohol spotrebiteľ predmetné údaje náležite posúdiť a porovnať, súd dospel k záveru, že dodávateľ, t.j. navrhovateľ sa v danom právnom vzťahu nesprával poctivo a pri poskytnutí predmetnej finančnej služby sa nesprával tak, aby bol odporca pri uzatvorení predmetnej zmluvy náležite informovaný o všetkých aspektoch predmetného zmluvného vzťahu. Súd potom posúdiac predmetný úver ako bezúročný a bez poplatkov priznal navrhovateľovi voči odporcovi iba nárok na výšku reálne poskytnutých finančných prostriedkov po odpočítaní čiastočných úhrad vykonaných zo strany odporcu v celkovej výške 136,45 eur. Vo zvyšnej

časti súd návrh zamietol. Iba na doplnenie súd poukazuje na nejasné a neurčité dojednanie ohľadne splatnosti jednotlivých splátok predmetného úveru, keď dojednanie o tom, že prvá splátka má byť splatná 10. deň po uzatvorení predmetnej zmluvy a každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pri súčasnom stanovení nejasného „doporučeného termínu“ úhrady 14. dňa v mesiaci minimálne vzbudzuje pochybnosti o schopnosti priemerného spotrebiteľa sledovať a postupne si odpočítavať deň splatnosti tej ktorej splátky predmetného úveru. Z uvedeného dôvodu súd posúdil dojednanie o splatnosti predmetného úveru za neplatné.

Súd súčasne priznal navrhovateľovi úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy priznanej istiny, t.j. zo sumy 163,55 eur od 17.12.2014 až do zaplatenia. Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal v súdnej veci úrokov z omeškania už od 02.02.2014, t.j. odo dňa nasledujúceho po dni, ktorý uviedol ako deň mimoriadnej splatnosti celého úveru v oznámení zo dňa 12.12.2014, súd poukazuje na to, že tento dátum predchádza samotnému vypracovaniu oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ktoré bolo vyhotovené dňa 12.12.2014. Súd potom priznal navrhovateľovi úroky z omeškania až odo dňa 17.12.2014 keď mal v konaní preukázané, že oznámenie o zosplatnení záväzku datovanej dňom 12.12.2014 bolo dané na poštovú prepravu dňa 15.12.2014, a teda sa dostal do sféry dispozície odporcu dňa 16.12.2014. Súd potom priznal navrhovateľovi úroky z omeškania odo dňa, kedy sa predmetná zásielka dostala do sféry dispozície odporcu, t.j. od uvedeného 17.12.2014 do budúcnosti. Ku dňu 17.12.2014 predstavovala zákonná výška úrokov z omeškania výšku o 5 %-tuálnych bodov vyššiu ako bola základná úroková sadzba ECB k prvému dňu omeškania (základná úroková sadzba ECB k prvému dňu omeškania, t.j. ku dňu 17.12.2014 predstavovala výšku 0,05 % ročne, potom zákonná výška úrokov z omeškania predstavovala súčet 5 + 0,05 % ročne). V časti, v ktorej prevyšoval uplatnený úrok z omeškania súdom priznaný úrok z omeškania, súd návrh v časti úroku z omeškania zamietol.

O trovách konania navrhovateľa voči odporcovi súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že priznal navrhovateľovi, ktorý mal vo veci prevažný úspech (navrhovateľ mal vo veci úspech v časti čo do zaplatenia istiny vo výške 163,55 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania) náhradu trov konania potrebných na účelne uplatňovanie a bránenie práva proti odporcovi, ktorý mal vo veci úspech v pomerne menšej časti (odporca mal v konaní úspech v časti nepriznanej odplaty za poskytnutie úveru vo výške 114,-eur spolu s príslušným úrokom z omeškania).

Účelne vynaložené trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 75,91 eur, ktoré boli priznané v súlade s ust. Vyhlášky MS SR č. 605/2004 Z.z. (ďalej len „Vyhlášky“) nasledovne: za jeden úkon právnej služby prislúcha právnomu zástupcovi navrhovateľa odmena vo výške 23,24 eur, potom za dva úkony právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia a vypracovanie žalobného návrhu) t.j. 2 krát 23,24 eur čo predstavuje spolu 46,48 eur. V súlade s § 15 ods. 1 v spojení s § 16 ods. 3 Vyhlášky právnomu zástupcovi navrhovateľa prislúcha náhrada hotových výdavkov v súvislosti s doma úkonmi právnych služieb vykonanými v roku 2015 vo výške 2 x 8,39 eur, čo predstavuje spolu 16,78 eur. V súlade s § 18 ods. 3 Vyhlášky právnomu zástupcovi navrhovateľa sa zvyšuje tarifná odmena a náhrady podľa tejto Vyhlášky o 20 % DPH, t.j. 20 % zo sumy 63,26 eur, čo predstavuje sumu 12,65 eur. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ bol v konaní vo vzťahu k odporcovi úspešný v rozsahu 58,93 % predmetu konania (pri zohľadnení pomeru výšky uplatnenej istiny a priznanej istiny) a neúspešný v rozsahu 41,07 % (t.j. pri zohľadnení pomeru výšky uplatnenej istiny a časti istiny, v ktorej bol návrh na začatie konania zamietnutý), súd priznal navrhovateľovi pomernú náhradu trov konania vo výške 17,86 % (t.j. rozdiel úspechu navrhovateľa vo výške 58,93 % a neúspechu navrhovateľa v rozsahu 41,07 %), t.j. titulom zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania sumu 2,95 eur (t.j. 17,86 % zo sumy zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur) a titulom trov právneho zastúpenia vo výške 13,56 eur (t.j. 17,86 % zo sumy 75,91 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.